	До Министреството на правосъдието по електронен път **С Т А Н О В И Щ Е** По проект на Закон за несъстоятелност на физически лица От **Андрей Красимиров Георгиев**, с адрес: София, ж.к. „Овча купел“ 1, бл. 520, вх. Г, ет. 5, ап. 65

Госпожо Министър,

Излагам в срока за обществени консултации следните критики към проекта на Закон за несъстоятелност на физически лица, групирани по теми:

Предпоставки за откриване на производството:

1. Една от основните предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност е длъжникът да е добросъвестен, като в чл. 7 от законопроекта не е дадена дефиниция на това понятие, а се препраща към общото понятие „съобразно с добрите нрави“. Предпоставките за откриване на производство по несъстоятелност като особен ред за ограничаване на имуществените права на длъжника трябва да са конкретно предвидени, а не да се тълкуват и доразвиват от съдебната практика, тъй като се създава риск от произвол – както в насока да се определят длъжници, които действат напълно законосъобразно, за „недобросъвестни“ на случаен принцип, така и обратното – недобросъвестни длъжници да се приемат за добросъвестни.

Освен това последицата от нарушението на чл. 7 от законопроекта не следва да е само отговорност за вреди (вж. напр. чл. 9, ал. 1) и в тази част текстът следва да се редактира, като се добави „и другите предвидени в закона последици“.

2. Освен общото неясно основание за неоткриване на производство – липса на добросъвестност, следва да се посочат и още две неясни основания за отказ за образуване на производство по чл. 9, ал. 1, т. 4 и 5 и ал. 4 от законопроекта, които отново не посочват фиксирани размери на разходите, които се определят като „прекомерни“. Това дава възможност за твърде неопределена преценка на правоприложителите, а естеството на производството е такова, че следва предпоставките за откриването му да могат да се преценят от обикновения, неопитен длъжник (иначе същият би претърпял разноски). Следва да се определят размери на разходите – пречка за образуване на производството, съотносими с минималната работна заплата.

3. Неясна е ролята и мястото на чл. 10 от законопроекта – същата разпоредба е предвидена в главата от закона относно участниците в производството, а не се отнася нито до качествата им, нито до други изисквания към тях. Освен това не са ясни последиците от липсата на условията по чл. 10 от законопроекта – в чл. 38 е предвиден „бърз“ изход от производството с незабавно обявяване на длъжника за несъстоятелен, ако не може да покрие *началните* разноски в производството, а чл. 10 се отнася не само до тях, а до всички разноски в производството и връзката между тях е напълно неясна. Затова текстът или трябва да отпадне, или да се включи в чл. 38 от проекта.

Информация в регистъра

4. Законът не съдържа подробна регламентация за това как трети добросъвестни лица ще могат да установят дали за някой длъжник е налице открито производство по несъстоятелност или приключило такова и какви са последиците от това, което би затруднило сериозно гражданския оборот при сделки с такива лица. Следва да се предвиди какво ще се вписва в регистъра, кой ще има достъп, тъй като това е от съществено значение за погасяването на вземанията по чл. 93 от проекта.

Неясно място на разпоредби относно понятия в закона

5. Чл. 12 относно несеквестируемите вещи е неясен – следва да има препратка към ГПК или друг закон, тъй като е възможно да има няколко режима на несеквестируеми вещи в зависимост от това кой процесуален

ред се прилага (напр. при търговска несъстоятелност има други изисквания за несеквестируемост).

6. Чл. 11 – 15 са в главата за участниците в производството, а не се отнасят пряко до тях – следва да се обособят в друго подразделение на закона.

Правила относно синдика:

7. Чл. 20, ал. 2 от проекта предвижда синдикът да отговаря на изискванията за назначаване на такъв по Търговския закон – това са професионалисти с много висококвалифициран труд, чието възнаграждение не може да се поема от повечето длъжници. На практика това превръща производството в немислимо за по-голяма част от длъжниците. Следва да се предвиди длъжник да е длъжностно лице, което да получава заплата от публичния сектор поне в някои случаи. Такъв ресурс има при държавните съдебни изпълнители, които са относително ниско натоварени, а имат квалификация да бъдат синдици на физически лица.

8. Предвиденият в чл. 24 от законопроекта размер на възнаграждението на синдика е такъв, че никой професионалист не би се съгласил да бъде синдик – това обезсмисля закона.

9. В чл. 25 от законопроекта следва изрично да се предвиди, че дневниците на синдиците ще се водят на сървър на държавата. Иначе е почти немислимо да се намерят стабилни гаранции, че няма да се манипулира недобросъвестно информация в тези дневници, ако те нямат копие на държавен компютър.

Осребряване на имущество чрез план

10. Чл. 67 от законопроекта е неприложим – преписана е разпоредба за продажба на цялото имущество на длъжника или дробна част, съдържаща се в Търговския закон, която се отнася в последния към търговските предприятия, които могат да се продават изцяло или на части. Това не следва да се допуска за имущество на физически лица и не е обичайна договорна практика.

Условия за прекратяване на производството с освобождаване от дълг:

11. Чл. 100, т. 1 от законопроекта – в повечето несъстоятелности разноските ще бъдат повече от имуществото на длъжника, което може да доведе до това почти никога да не се стигне до освобождаване на длъжника от дългове, за да се включи в икономиката.

Несъгласуваност с други закони:

12. Чл. 18 не урежда връзката между прекъсването на давността при несъстоятелност и т.нар. „абсолютна“ давност по чл. 112 ЗЗД – следва да се посочи дали последната разпоредба се прилага и как.

11.12.2024 г. **Подпис:** Andrey Krasimirov Georgiev

Digitally signed by Andrey Krasimirov Georgiev
Date: 2024.12.11 16:53:43 +02'00'